Ankenævnet for Forsikring

Den 3. marts 2015 blev i sag nr. 86755:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

Thisted Forsikring g/s
Thyparken 16
7700 Thisted

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har familieforsikring hos Thisted Forsikring g/s. Han klager over selskabets afslag på at yde forsikringsdækning for et anmeldt tyveri af et dykkerur.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning med henvisning til forsikringsbetingelsernes punkt 7.2.4.8, hvorefter der ikke ydes dækning ved simpelt tyveri, såfremt forsikringstageren har udvist grov uagtsomhed.

I klageskema af 26/9 2014 til nævnet har klageren anført følgende:

"Sagsfremstilling
Supplerende redegørelse kan evt. vedhæftes som bilag.

Vi har afgivet flg. forklaring til forsikringsselskabet: Vi fik stjålet en taske på en lille strand i Thailand. Vi havde lagt os på stranden omkring 15-tiden, tasken lå lige ved siden af os, ingen af os sov, vi var ikke ude og bade, og vi havde tasken under et afslappet opsyn. Der var stort set ikke andre end os på stranden. Omkring kl 16:00 kommer der turistbåde ind fra de nærliggende øer, og stranden myldrer pludseligt med mennesker. Det er her vi beslutter os for at tage tilbage til lejligheden, og vi opdager, at tasken er væk.

Tasken indeholdt bl.a. solcreme, lidt kontanter, en Georg Jensen halskæde og et Omega Seamaster dykker-ur. Ur og halskæde havde vi taget af for at beskytte det mod sand og solcreme. Uret, som naturligvis er af størst betydning i denne sag, var en gave fra mine forældre, og jeg har forevist ejerbevis til forsikringsselskabet. Halskæden og kontanterne er vi godt klar over ikke kan dækkes grundet de særlige regler, der omhandler hhv. kontanter og smykker, så det er uret, det hovedsageligt drejer sig om.

Forsikringsselskabet har givet os afslag på erstatning, fordi vi ikke kan fastslå et præcist tidspunkt for, hvornår tyveriet fandt sted, på trods af vi har sagt det med al sandsynlighed er

indenfor et tidsrum på 10-15 minutter omkring kl 16:00 den pågældende dag. Et tidsrum, der også står dokumenteret i politirapporten, som vi har sendt til forsikringsselskabet.

Desuden mener de, at vi har udvist "grov uagtsomhed" ved overhovedet at have medbragt ur og halskæde til en offentlig strand.

Vi er meget uforstående over deres afgørelse, dels fordi det sjældent er muligt at give et mere præcist tidsrum på en forbrydelse end vi har gjort, dels fordi vi jo har lagt ur og halskæde i tasken i bedste tro - for at beskytte mod sand mm. Desuden er afslaget vurderet på, at jeg i første omgang ikke burde have haft uret med - det var et for dyrt ur at tage med til Thailand, mener forsikringen: "Da jeres taske indeholder værdier for over 30.000 kr., og den medbringes på en offentlig strand i Thailand, vurderer vi derfor at der er tale om grov uagtsomhed." (citat fra forsikringsselskabets afslag på vores klage)

Det er vi ikke enige i. Vi var i Thailand på dykkerferie, og uret var et dykkerur, det er altså bl.a. det, det er beregnet til.

Som vi skrev til forsikringsselskabet i klagen over deres afgørelse: "Vi kunne forstå, at det kan kategoriseres som "grov uagtsomhed", hvis vi eksempelvis var gået i vandet og efterladt vores ting uden opsyn og udenfor fysisk rækkevidde, men som I jo allerede er klar over, var det ikke sådan det gik til."

Forsikringsselskabet har givet afslag på selve sagen og på en klage over afgørelsen.

Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?
Vi vil have jeres syn på sagen i håb om at få afgørelsen omstødt. Vi er mildt sagt meget overrasket og skuffede over, hvordan forsikringsselskabet har behandlet os, vores sag og hvordan de er kommet frem til deres afgørelse."

Heroverfor har selskabet i brev af 10/10 2014 til nævnet bemærket følgende:

"Den 31. juni 2014 anmelder forsikringstager til selskabet, at han og kæresten har fået stjålet en taske på en strand i Thailand den 30. juni 2014.

I tasken befandt der sig en Georg Jensen halskæde, solcreme, penge og et Omega Seamaster ur, tasken indeholdt værdier for i alt 38.500 kr.

Selskabet meddeler klager, at der ikke kan betales erstatning for halskæden samt pengene, da disse genstande ikke er dækket ved simpelt tyveri. Samtidig spørges der mere ind til, hvordan tyveriet er foregået, og hvor tasken befandt sig, da tyveriet skete.

Klager oplyser ved mail af 26.08.2014 at de lå på stranden for at solbade. De havde taget ur og halskæde af og lagt det i tasken ved siden af dem. De ankom til stranden kl. 15 og ved 16-tiden ankommer der en båd fra fastlandet med en masse turister, og det er på dette tidspunkt, de opdager, at tasken er forsvundet.

Ud fra skadeanmeldelsen og de efterfølgende oplysninger i sagen, afviser selskabet at tage del i skaden. Dette sker ved mail af 11.09.2014. Af mailen fremgår det, at selskabet vurderer, at der er udvist grov uagtsomhed fra klagers side og ifølge forsikringsbetingelsernes punkt 7.2.4.8 ydes der ikke forsikringsdækning ved simpelt tyveri, såfremt forsikringstageren har udvist grov uagtsomhed. Ifølge selskabet har det forhold, at klager ikke har holdt tilstrække-

ligt opsyn med tasken sammenholdt med værdien af tasken og at gerningsstedet er en offentlig stand indebåret en så indlysende fare for tyveri, at selskabet er fri for ansvar.

Klager er ikke enig i afgørelsen.

Selskabet gennemgår sagen på ny og fastholder afgørelsen i sagen.

Klager fremsender herefter nærværende klage til Ankenævnet for Forsikring

I sagen tager klager og kæresten til stranden i Thailand kl. 15. De skal solbade og tager derfor en halskæde til en værdi af 1.250 kr. og et ur til en værdi af 36.100 kr. af, og ligger genstandene i deres medbragte taske.

Omkring kl. 16 opdager de, at tasken er væk. Klager har ikke, så vidt han kan erindre, haft fat i tasken i de pågældende 45- 60 minutter, hvor de har solbadet. Det er først, da stranden fyldes med en stor turistflok, det går op for dem, at tasken er væk.

Med baggrund i klagers forklaring må det lægges til grund, at klager ikke har holdt kontinuerligt øje med tasken.

Henset til værdien af taskens indhold - specielt det meget dyre Omega Seamaster ur samt den kendsgerning, at tasken befinder sig på et offentligt tilgængeligt område gør, at det burde stå klager klart, at klager skulle holde øje med sin taske.

Selskabet finder således, med henvisning til sagens oplysninger forsat, at det må anses som groft uagtsomt at lade værdier for 38.500 kr. være uden konstant opsyn på en offentlig strand i Thailand, hvor der befinder sig mange turister.

Til støtte for afgørelsen henvises til kendelse nr. 77.787 og 77.019 fra Ankenævnet for Forsikring.

Selskabet har ved sagens afgørelse lagt vægt på følgende:

- At tyveriet sker på en offentlig strand i Thailand, hvor der færdes mange mennesker
- At klager ikke præcist kan sige hvordan og hvornår tyveriet finder sted
- At tasken indeholder genstande af stor værdi- uret alene har en værdi på 36.100
- At klager efter det oplyste ikke har ført tilsyn/ holdt øje med tasken
- At forsikringsbetingelserne ikke dækker simpelt tyveri hvor klager har udvist grov uagtsomhed jf. pkt. 7.2.4.8

Set i lyset af særligt værdien af det stjålne samt at tyveriet sker på et offentligt tilgængeligt område med mange turister fastholder selskabet, at den udviste adfærd med at undlade at holde tilsyn med tasken betragtes som groft uagtsomt.

Selskabet kan sagtens forstå, at klager tager sit dykkerur med på stranden, men så burde klager dog have beholdt uret på under solbadning, da det repræsenterer en anseelig værdi."

Hertil har klageren i mail af 17/10 2014 til nævnet anført følgende:

"I Thisted Forsikrings redegørelse af sagen overfor Ankenævnet for Forsikring har de kogt begrundelsen bag deres afslag ned til 5 punkter (det 5. punkt er blot en reference til forsikringsbetingelserne, så det bliver ikke kommenteret), og vores kommentarer vil tage ud-

gangspunkt i disse samt selskabets henvisning til to af nævnets tidligere kendelser med nr. 77.787 og 77.019. Der vil være fokus på det stjålne Omega-ur, da vi godt er klar over, at Georg Jensen-halskæden ikke kan dækkes pga. de særlige regler, der findes for tyveri af smykker.

1. "At tyveriet sker på en offentlig strand i Thailand, hvor der færdes mange mennesker"

Tyveriet skete i Thailand på en lille strand, hvor der for det meste ikke færdes mange mennesker, men som åbenbart 1-2 gange om dagen fyldes med turister og lokale fra de nærliggende byer og øer.

Vi var på dykkerferie, og det er derfor jeg havde mit ur med. Uret er et dykkerur, og det var en gave fra mine forældre …. Jeg var stolt af uret, og jeg havde medbragte det for at bruge det til lige netop det som det er beregnet til: at dykke med. Jeg synes, det er meget naturligt, at man medbringer sit gode dykkerur på en dykkerferie, og der står intet i vores forsikringsbetingelser om, at man ikke må medbringe et dykkerur på en dykkerferie til Thailand. (Se desuden henvisning til kendelse nr. 74.911 nedenfor)

Selskabet noterer sig i det seneste brev (redegørelse af sag overfor jer, brev af 10.10.14) for første gang forståelse for, hvorfor jeg medbragte uret, men de mener, at jeg skulle have beholdt uret på armen. Grunden til, at uret blev lagt i tasken, var i bedste tro at beskytte uret mod sand og snavs. Sandkorn kan sætte sig i lænken, låsemekanismen, i krøllerne og drejekransen, og det kan være omfattende at rense et sådant ur og dets mekanik for urenheder og lign. Vi udtrykte dette forhold til selskabet i vores mail af 25.08.14:

Vi lagde ud og halskæde i tasken fordi smykker og sand sjældent er en god kombination.

2. "At klager ikke præcis kan sige, hvordan og hvornår tyveriet finder sted"

Hvordan dette punkt overhovedet kan være et argument forstår jeg ikke (se desuden henvisning til kendelser nr. 81.482, 74.911, 63.577 og 37.975 nedenfor). I en tyverisituation, som den vi har været udsat for, hvor selve gerningen ikke ses og det ikke drejer sig om "frarivelse og ran", har jeg svært ved at forestille mig, at det nogensinde kan være muligt at a) sige hvordan tyveriet præcist skete og b) sætte et præcist tidspunkt på hændelsen. Vi har gentagne gange givet udtryk for, at det ville være meget usandsynligt, hvis tyveriet af vores taske ikke fandt sted indenfor de 10-15 minutter (ca kl. 15:45-16:00), hvor stranden begynder at myldre med mennesker, fordi vi stort set var de eneste på stranden indtil da. Her citat fra mail af 15.09.14:

Som vi tidligere har forklaret kan vi ikke forestille os andet end at det kun kan være det tidspunkt hvor stranden fyldes med en stor turistflok, at tasken er blevet stjålet.

Dette tidsrum er desuden i overensstemmelse med politirapporten fra det lokale, thailandske politi, som selskabet allerede er bekendt med.

3. "At tasken indeholder genstande af stor værdi"

Omega-uret er et forholdsvist dyrt ur, men … er det rimeligt at antage, at et Omega-ur er en mere opnåelig genstand end det kan være for de fleste.

Desuden var det nu en gang et dykkerur, og det var med på turen for at blive brugt i dets rette element (se kommentar til punkt 1 ovenfor). Dykkerure er generelt dyre, fordi det er nødvendigt at man kan stole på, at de fungerer optimalt under meget strenge forhold.

Som det også kan ses på andre kendelser, kan klager godt få medhold, selvom der er tale om større værdier og selvom klager (i modsætning til os) ikke engang har været indenfor fysisk rækkevidde af de stjålne genstande (se "Kommentar vedr. henvisning til kendelse nr. 77.787" nedenfor), så dette forhold er ikke tilstrækkelig til at kunne blive betegnet som grov uagtsomhed.

4. "At klager efter det oplyste ikke har ført tilsyn/holdt øje med tasken"

Det er simpelthen direkte forkert, og det er en indvending, selskabet har forsøgt tidligere, men som vi også dengang korrigerede dem i. Vi skriver således i vores klage over den oprindelige afgørelse (mail af 15.09.14):

Vi mener desuden, at vores forklaring bliver fordrejet en smule i din opsummering af sagen (' […] samtidig er det oplyst til os, at I ikke har haft fat i eller kontakt med tasken siden I ankom på stranden kl 15', fra din konklusion). Det er bestemt ikke hvad vi har skrevet, og hvis det har forlydt således over telefonen, har vi talt forbi hinanden. [...] vi mener bestemt ikke vi har givet udtryk for, at vi ikke har haft den indenfor rækkevidde og under et (afslappet) opsyn, altså øjenkontakt. Vi kunne forstå, at det kan kategoriseres som "grov uagtsomhed", hvis vi eksempelvis var gået i vandet og efterladt vores ting uden opsyn og udenfor fysisk rækkevidde, men som I jo allerede er klar over, var det ikke sådan det gik til.

Kommentar vedr. henvisning til kendelse nr. 77.787

Kendelsen drejer sig om en klager, der har fået stjålet en rygsæk, og det pågældende selskab (Alka) har vurderet, at der var tale om grov uagtsomhed, idet klageren har vendt ryggen til tasken og efterladt den i ca. fem minutter. Kendelsen beror på, at klageren har haft tasken stående uden opsyn og udenfor fysisk rækkevidde i flere minutter. Den eneste lighed, som vi kan se, er, at begge tasker har indeholdt udstyr af forholdsvis høj værdi, men vi har ikke tilnærmelsesvis været uopmærksomme i samme grad som klageren i denne sag, da vores taske lå lige ved siden af os og under afslappet opsyn.

For at et tyveri kan finde sted skal der altid være en vis grad af uopmærksomhed til stede, men vi mener ikke, at vi har været mere uopmærksomme, end hvad der må betegnes som rimeligt. Vi har jo lige netop ikke 'efterladt vores ting uden opsyn og udenfor fysisk rækkevidde' (citat af mail 15. 09.14), hvilket vi allerede har oplyst selskabet om.

I forlængelse heraf henviser vi til kendelse nr. 81.482, 74.911, 63.577 og 37.975. Generelt set er det sager, der alle har det til fælles, at selskabet betegner klageren som "grov uagtsom". Klagerne har dog fået medhold i disse sager fra nævnet på trods af, at der a) er tale om store værdier og b) at klageren i disse sager var udenfor fysisk rækkevidde af de stjålne genstande.

I sag 63.577 har klageren endda forladt sit hus uaflåst i flere timer. I dette tidsrum blev der stjålet genstande af en væsentlig værdi, men nævnet fandt ikke klagerens adfærd grov uagtsom, blot uagtsom.

Sag nr. 74.911 er særlig interessant, fordi den har mange lighedspunkter med vores sag. Tasken, der blev stjålet, indeholdt forholdsvis store værdier og blev medbragt på en offentlig

strand i Tyrkiet. Familien gik i vandet og efterlod deres ting på strandhåndklædet imens. Da de kom op af vandet nogle minutter senere var tasken væk. Der blev stjålet for ca 15.000,-. På trods af, at familien er i vandet på samme tid og i flere minutter, hvor det må antages at de hverken er indenfor fysisk rækkevidde af eller holder opsyn med tasken, og selvom taskens indhold tages i betragtning, kan nævnet ikke erklære sig enige i, at der er tale om grov uagtsomhed, og klager får medhold.

I disse medholdssager har klageren desuden ikke i nogle af tilfældene været mere præcise end vi har været omkring tidspunktet for gerningen og selve tyveriet.

Kommentar vedr. henvisning til kendelse nr. 77.019

Klagerens adfærd i denne sag mener nævnet ikke generelt set kan kategoriseres som grov uagtsom. Grunden til, at klager alligevel ikke får medhold er a) pga. kuffertens størrelse og høje værdi b) at klagers efterfølgende adfærd er mærkværdig. F.eks. melder klager ikke tyveriet til politiet med det samme, hvilket ellers er det mest naturlige at gøre

Konklusion

Taget flg. forhold i betragtning mener vi altså ikke, at vores adfærd i forbindelse med tyveriet kan betegnes som "grov uagtsomhed":

- Uret er af en væsentlig værdi, men er mere opnåeligt for vores familie i kraft af …
- Jeg medbragte meget naturligt mit dykkerur på en dykkerferie, hvilket selskabet nu også har udtrykt forståelse for
- Uret blev lagt i tasken i bedste tro for at beskytte det mod sand og lign.
- Tasken var under afslappet opsyn og indenfor fysisk rækkevidde, indtil det øjeblik vi blev overvældet af et voldsomt menneskemylder, hvor vi vælger at pakke sammen
- Kendelserne nr. 77.787 og 74.911 afviger fra vores sag på nogle vigtige parametre (hhv. grad af uagtsomhed og mærkværdig efterfølgende adfærd), hvorfor de ikke er sammenlignelige med vores sag
- Set i lyset af tidligere kendelser, hvor klager har fået medhold, selvom klager i de pågældende sager ikke har været i stand til at være mere præcise ang. tid, sted og forløb end vi har været, og selvom sagerne har drejet sig om store beløb og væsentlig større grad af uagtsomhed, idet klagerne i længere tidsrum hverken har haft genstandene indenfor fysisk rækkevidde eller under nogen form for opsyn.

Vi mener derfor stadig, at selskabet er forpligtet til at dække vores stjålne taske med indhold."

Hertil har selskabet i brev af 5/11 2014 til nævnet anført følgende:

"Selskabet finder fortsat, at klagers adfærd kan betegnes som groft uagtsomt. Uret har en værdi der gør, at selskabet betragter det som groft uforsvarligt at lade det ligge fremme i en taske på en offentlig strand i Thailand uden effektivt opsyn.

Dette understøttes også af praksis fra Ankenævnet og vi finder, at de kendelser vi har henvist til tidligere i sagen er sammenlignelige med denne sag, idet de netop henviser til værdien af det stjålne.

Vi kan yderligere henvise til kendelse nr. 81.508, som også omfatter tyveri af et omega ur samt kendelse nr. 84.735. Begge kendelser støtter selskabets afgørelse.

Klager henviser til 4 kendelser fra Ankenævnet, som efter klagers vurdering støtter klagers opfattelse af, at adfærden ikke kan betegnes som groft uagtsomt.

Selskabet er ikke enig heri. Kendelserne er ikke sammenlignelige med nærværende sag. For det første er der i en af sagerne tale om tyveri fra en aflåst trappeopgang - altså ikke tyveri fra et offentligt tilgængeligt område - og dernæst er værdien af det stjålne i sagerne slet ikke på højde med værdien af det stjålne i denne sag.

I bemærkningerne fra klager gøres der opmærksom på, at uret er en mere opnåelig genstand i deres familie idet …. Dette ændrer dog ikke ved genstandens værdi og har ikke relevans for nærværende sag. Det er stadig tale om en genstand, der repræsenterer en høj værdi, og som medbringes på en offentlig strand, hvor der 1-2 gange om dagen myldrer med turister, som klager beskriver det.

Set i lyset af netop urets værdi samt selve gerningsstedet fastholder selskabet, at den udviste adfærd med at undlade at holde opsyn med tasken kan betragtes som groft uagtsomt. Klager oplyser til selskabet, at de ikke kan erindre at have haft fat i tasken i de pågældende 45 - 60 minutter, hvor de har solbadet. Klager har således ikke haft tasken under opsyn på stranden. Endelig skal det pointeres, at klager kunne have elimineret risikoen ved at have beholdt sit dykkerur på,

Vi skal således i det hele fastholde indholdet af vores brev af 10. oktober 2014."

Af forsikringsbetingelserne fremgår det bl.a.:

"3.0 Forsikrede genstande
Forsikringen omfatter med visse begrænsninger nedenstående genstande, hvis de tilhører en sikret eller denne bærer risikoen for dem.

…
3.2 Særligt privat indbo
Som særligt privat indbo anses:

…
Ure

…
7.0 Tyveriskader
Forsikringen dækker tyveri- og hærværksskader efter de bestemmelser, der fremgår af punkt 7.1-7.4:

…
7.2 Simpelt tyveri
7.2.1. Simpelt tyveri er tyveri uden for bygning eller fra uaflåst bygning eller lokale. Herunder:

…
7.2.4 Forsikringen dækker ikke:

…
7.2.4.8 Tyveri, når sikrede har udvist grov uagtsomhed.
…
11.0 Rejsegodsforsikring:

11.1 Forsikringen dækker med maks. 10 % af forsikringssummen pr. forsikringsbegivenhed.

11.2 Forsikringen dækker under rejse til, fra og i udlandet. Færøerne og Grønland i indtil tre måneder fra afrejsedato.

11.3 Dækning ydes efter de regler, der gælder for indboforsikringen, når genstanden medbringes eller sendes som rejsegods."

Nævnet udtaler:

Det fremgår af sagen, at klagerne under en tur til stranden medbragte en taske, hvori der bl.a. befandt sig et Omega Seamaster ur til en værdi af 36.100 kr. Klagerne lagde sig på stranden ved 15-tiden, og tasken lå ved siden af dem. De har forklaret, at tasken var under et afslappet opsyn. Ved 16-tiden ankom der en båd fra fastlandet med en masse turister, og det var på dette tidspunkt, at de opdagede, at tasken var forsvundet.

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet at kunne lægge til grund, at klagerne medbragte en taske indeholdende et Omega Seamaster ur (dykkerur) til en strand, hvortil der var offentlig adgang. Når henses til urets værdi og omstændighederne omkring dets forsvinden finder nævnet, at klagerne har udvist grov uagtsomhed i forbindelse med tyveriet. Da selskabet i forsikringsbetingelserne har forbeholdt sig fuldstændig ansvarsfrihed ved grov uagtsomhed, kan nævnet ikke pålægge selskabet at betale erstatning.

Det, som klagerne i øvrigt har oplyst, kan ikke føre til andet resultat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Poul Sørensen